

Bożena Lewandowska, Instytut Muzykologii UJ

Taniec chasydów z Lelowa

Chasydyzm to mistyczno - kabalistyczny ruch w obrębie judaizmu, powstały w XVIII wieku na obszarze ówczesnej Polski. Dla chasydów taniec i śpiew były formą bezpośredniej relacji z Bogiem. Melodie chasydzkie to nigguny, z których niektóre towarzysza tańcowi. Tańczą wyłącznie mężczyźni. W Lelowie założycielem wspólnoty był Dawid Biderman (1746-1814). Obecnie w miasteczku nie ma już chasydów, ale wspólnota odrodziła się w Izraelu. Od wielu lat jej członkowie przyjeżdżają corocznie do Lelowa w rocznicę śmierci założyciela. Podczas spotkania śpiewają i tańczą poruszając się, najczęściej, jeden za drugim, po obwodzie koła, a tańcowi przewodzi najbardziej aktywny tancerz. Tańcząc trzymają się za ręce lub kładą dłoń na ramieniu poprzedzającego tancerza. Często występującym elementem są kroki do środka koła i z powrotem. Wspólnotowemu tańcowi, towarzyszył śpiew chasydów którzy nie tańczyli, choć o ile pozwalało tempo, śpiewali także tańczący, oraz akompaniament instrumentalny, grany na elektronicznym instrumencie klawiszowym i klarncie. W tańcu chasydzkim zwraca uwagę zaangażowanie tancerzy i narastające miejscami tempo wykonania.